

[Pelle Voigt]

kan komme et udspil fra de nordiske lande. Men jeg synes, det ville være overordentlig interessant, hvis vi virkelig i dag har statsministerens ord for, at hr. Lasse Budtz' tale med de betingelser og betragtninger, der var i den om, hvordan man gør Norden til atomvåbenfri zone, har regeringens opbakning, uanset at regeringspartierne formentlig vil undlade at stemme til den socialdemokratiske dagsorden.

Så vil jeg gerne stille nogle spørgsmål til forsvarsministeren og i øvrigt komplimentere ham for hans fyldige og omfattende redegørelse, som jeg synes vi har stor glæde af i debatten.

Det første spørgsmål er, om der efter forsvarsministerens eller regeringens opfattelse igennem vorés NATO-medlemskab eller på anden måde eksisterer forpligtelser til, at Danmark faktisk skal modtage atomvåben i en krigs- eller krisesituation, eller det er sådan, at Danmark helt suverænt kan afgøre – også reelt – om vi vil modtage atomvåben i en sådan situation. Om det f.eks. er sådan, at det i virkeligheden er en betingelse for at modtage allierede forstærkninger, at vi også er villige til at modtage atomvåben.

Dernæst vil jeg spørge forsvarsministeren, om den nuværende regering har ændret den danske politik i forhold til den udtalelse, som jeg citerede i mit første indlæg, fra forhenværende forsvarsminister Søgaard, der i folketinget den 26. februar 1980 på et spørgsmål fra hr. Gert Petersen sagde (Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 5789):

»Der bliver ikke tale om forstærkninger – hvis vi skal have forstærkninger – med atomvåben.«

Jeg vil gerne vide, om regeringen agter at ændre den danske politik på dette punkt, for jeg synes, det er et overordentlig fornuftigt standpunkt, den socialdemokratiske forsvarsminister indtog dengang.

Endvidere vil jeg meget gerne, hvilket vel næppe kan undre nogen, rette nogle spørgsmål til socialdemokratiets udenrigspolitiske ordfører, hr. Lasse Budtz. For der er én ting i hr. Lasse Budtz' argumentation, som jeg har vanskeligt ved at forstå. Jeg forstår godt, at man af taktiske grunde har udformet en dagsorden således, at kun NATO-tilhængere kan stemme for den. Jeg forstår ikke formålet med det, men jeg forstår, at det har været

socialdemokratiets ønske, og det må man tage til efterretning.

Jeg forstod hr. Lasse Budtz' indvending mod den formulering, der er i forespørgernes dagsorden, på den måde, at hr. Lasse Budtz og socialdemokratiet ønskede en formulering, hvoraf det klart fremgik, at de, der stemte for formuleringen, selv var tilhængere af NATO. Ingen andre måtte altså være med – de var udelukket fra det gode selskab. Det ved jeg ikke hvad formålet er med, men det er jo et synspunkt, som man må tage til efterretning.

Men jeg kunne godt tænke mig – da vi jo endnu ikke kender det socialdemokratiske dagsordensforslags skæbne og derfor måske stadig kan risikere, at der kommer en afstemning om det dagsordensforslag, jeg selv har fremsat – at spørge hr. Lasse Budtz, hvad det egentlig konkret er i det dagsordensforslag, SF og VS har fremsat, som socialdemokratiet måtte være uenigt i. Er der en eneste sætning eller passage, er der noget konkret i denne dagsorden, som socialdemokratiet ikke vil kunne skrive under på? I så fald vil jeg meget gerne have det peget ud og have konkretiseret, hvad det er præcist, man er uenig i, for for mig at se er den store forskel mellem de to dagsordener i realiteten spørgsmålet om, hvorvidt Danmark nu skal sige, at vi ikke vil have atomvåben på dansk område, ej heller i krise- og krigstid.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være at undre mig over, at hr. Lasse Budtz så sent som i går i Jyllands-Posten er citeret for at sige:

»Socialdemokratiet vil ikke acceptere atomvåben i Danmark under nogen omstændigheder, men afviser, at det vil være begyndelsen til enden på NATO-medlemskabet.«

Det er det, der står i det dagsordensforslag, som SF og VS har fremsat her, og yderligere står der i den pågældende artikel, at socialdemokratiets sikkerhedspolitiske ordfører, hr. Lasse Budtz, over for Jyllands-Posten bekræfter, at partiet ikke ønsker atomvåben på dansk jord, hverken i fredstid eller i krigstid. Må jeg spørge, hvad der så forhindrer socialdemokratiet i at stemme i overensstemmelse med denne overbevisning. For jeg går ud fra som ganske givet, at en sådan holdning er forenelig med det danske medlemskab, og at forsvarsministeren om et kort øjeblik kommer herop og siger, at intet i det